

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2002-2003

---

20 NOVEMBER 2002

Wetsontwerp betreffende de bescherming van de preventieadviseurs

---

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE
EN DE HEER D'HOOGHE

Art. 2

Indit artikel de volgende wijzigingen aanbrengen :

A. In het tweede lid, 2°, a), de woorden «die zijn vastgesteld krachtens artikel 33» vervangen door de woorden «zoals bedoeld in artikel 33».

B. In het tweede lid, 2°, b), de woorden «vastgesteld krachtens artikel 33» vervangen door de woorden «zoals bedoeld in artikel 33».

Verantwoording

De huidige formulering verwijst naar opdrachten die zijn vastgesteld krachtens een artikel 33, § 1, vierde lid, en krachtens een § 3. Dit kan de verkeerde indruk wekken dat enkel de opdrachten worden bedoeld die zijn omschreven via koninklijk besluit krachtens de wettelijke bepaling van het vierde lid van § 1 en § 3.

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-1342 - 2002/2003:

Nr. 1: Ontwerp geëvoceerd door de Senaat.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2002-2003

---

20 NOVEMBRE 2002

Projet de loi portant protection des conseillers en prévention

---

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

N° 1 DE MME DE SCHAMPHELAERE ET
M. D'HOOGHE

Art. 2

À cet article, apporter les modifications suivantes :

A. À l'alinéa 2, 2°, a), remplacer les mots «fixées en vertu de l'article 33» par les mots «visées à l'article 33».

B. À l'alinéa 2, 2°, b), remplacer les mots «fixées en vertu de l'article 33» par les mots «visées à l'article 33».

Justification

Le libellé actuel renvoie à des missions fixées en vertu d'un article 33, § 1er, alinéa 4, et d'un § 3. On pourrait croire, à tort, dès lors, que seules sont visées les missions définies par arrêté royal en vertu de la disposition légale de l'alinéa 4 du § 1er et du § 3.

Voir:

Documents du Sénat:

2-1342 - 2002/2003:

N° 1: Projet évoqué par le Sénat.

Legistiek verwijst de bepaling krachtens een wettelijke bepaling immers in beginsel naar een uitvoeringsbesluit.

Het is echter de bedoeling van de wetgever dat ook de algemene — wettelijke — opdrachten die worden vernoemd in artikelen 1 tot 32 van de wet van 1996 onder de regeling vallen.

Dit amendement wil deze legistische onzorgvuldigheid rechtzetten.

Nr. 2 VAN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE EN DE HEER D'HOOGHE

Art. 5

Het 2° vervangen als volgt :

«2° aan het comité of de comités aan wie ook het voorafgaand akkoord over de aanduiding moet gevraagd worden bij een schrijven een voorafgaand akkoord over de beëindiging van de overeenkomst te vragen en hen een afschrift mee te delen van de brief die werd verzonden aan de betrokken preventieadviseur.»

Verantwoording

Vraag is of het wel wenselijk is dat alle individuele leden van de comités bij aangetekend schrijven worden verwittigd.

Dit is opnieuw een bijkomende administratieve last voor de ondernemingen, waarvan de meerwaarde niet verantwoord wordt door de steller van het ontwerp.

Het loutere feit dat de betrokken preventieadviseur bij aangetekend schrijven persoonlijk op de hoogte moet gesteld worden — hetgeen logisch is aangezien hij of zij de direct betrokken partij is —, is geen afdoende verantwoording voor deze bijzondere administratieve last.

Eenzijds is het voldoende dat het comité als dusdanig op de hoogte wordt gesteld, zonder dat elk lid afzonderlijk moet aangeschreven worden. Anderzijds is een aangetekend schrijven *in casu* minder noodzakelijk en een bijkomende last.

De werkgever heeft er trouwens alle belang bij het comité tijdig te verwittigen en een akkoord te krijgen van het comité, aangezien er een vrij zware sanctie vastkleeft aan het niet volgen van de procedure en aangezien een akkoord voor de werkgever verkieslijk is. Hijzelf zal moeten bewijzen dat hij het comité op de hoogte stelde — via bijvoorbeeld de voorzitter van het comité.

In dit verband is het treffend dat voor de kennisgeving van het advies van de Arbeidsinspectie naar aanleiding van de verzoeningspoging (artikel 7, § 2), een andere procedure wordt gevolgd. Hier is dan blijkbaar geen aangetekend schrijven vereist.

Ten slotte zal het niet opsturen van een aangetekend schrijven naar alle leden van het comité in het huidige tekst de zware sanctie van artikel 10 opleveren. Dit is niet redelijk te verantwoorden.

Nr. 3 VAN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE EN DE HEER D'HOOGHE

Art. 6

Het tweede lid doen vervallen.

En effet, du point de vue de la technique législative, l'expression «en vertu d'une disposition légale» renvoie, en principe, à un arrêté d'exécution.

L'intention du législateur est néanmoins de faire ressortir aussi à ladite réglementation les missions — légales — générales visées aux articles 1er à 32 de la loi de 1996.

Cet amendement tend à remédier à cette imprécision législative.

N° 2 DE MME DE SCHAMPHELAERE ET M. D'HOOGHE

Art. 5

Remplacer le 2° par ce qui suit :

«2° de demander par courrier au(x) comité(s) dont l'accord préalable sur la désignation doit être demandé, son (leur) accord préalable quant à la résiliation du contrat et de lui (leur) communiquer une copie de la lettre qui a été envoyée au conseiller en prévention concerné.»

Justification

La question est de savoir qu'il est bien souhaitable que tous les membres des comités soient prévenus individuellement par lettre recommandée.

S'il faut les prévenir, il en résulte, pour les entreprises, une charge administrative supplémentaire dont l'auteur du projet ne démontre pas qu'elle aura une plus-value.

La simple nécessité d'informer le conseiller en prévention concerné personnellement par lettre recommandée — ce qui est logique étant donné qu'il est la partie concernée en premier lieu — est insuffisant pour justifier cette charge administrative particulière.

Il suffit d'informer le comité en tant que tel, il est inutile d'informer tous ses membres en particulier. D'autre part, l'obligation de le faire sous pli recommandé entraîne en l'occurrence une charge supplémentaire qui ne s'impose pas.

L'employeur a d'ailleurs tout intérêt à prévenir le comité à temps et à obtenir son accord, dans la mesure où le non-respect de la procédure est assorti d'une sanction sévère et où il est préférable pour l'employeur d'avoir un accord. Il devra prouver personnellement qu'il a informé le comité, par exemple, par l'entremise de son président.

À cet égard, il est frappant qu'on ait prévu une autre procédure pour la notification de l'avis de l'Inspection du travail consécutif à une tentative de conciliation (article 7, § 2, alinéa 4). Aucune lettre recommandée n'est apparemment requise en l'espèce.

Enfin, omettre d'envoyer une lettre recommandée à tous les membres du comité comme le prévoit le texte actuel entraînera l'application de la lourde sanction prévue à l'article 10. Aucune raison valable ne peut justifier cela.

N° 3 DE MME DE SCHAMPHELAERE ET M. D'HOOGHE

Art. 6

Supprimer l'alinéa 2 de cet article.

Verantwoording

De regeling werd terecht opgesplitst in een optioneel bicameraal en een volledig (verplicht) bicameraal ontwerp.

Het ontwerp met nr. 2-1342 betreft de regelen die niet de bevoegdheid van de rechter betreffen.

De Raad van State wees er in zijn advies reeds op dat twee bepalingen van het voorontwerp, namelijk artikel 6, § 2, en artikel 15, wel aangelegenheden zijn als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet (advies van de Raad van State, blz. 40) aangezien deze bepaalde bevoegdheden aan een rechtscollege toekennen of de organisatie ervan regelen. Slechts een van de twee bepalingen werd ingevolg het advies van de Raad van State uit het optioneel bicamerale ontwerp gehaald.

De uitleg van de minister tijdens de bespreking in de Kamer is niet pertinent. De regeling werd inderdaad wel gesplitst in twee afzonderlijke ontwerpen, doch een van de bepalingen (het huidige tweede lid van artikel 6) werd opgenomen in het verkeerde ontwerp.

Het tweede lid van artikel 6 betreft in feite een toewijzing van bevoegdheden aan de rechter — zij het onrechtstreeks geformuleerd — en hoort dus thuis in het andere ontwerp (stuk Senaat, nr. 2-1343). Dit lid is trouwens overbodig, aangezien in het andere ontwerp de bevoegdheid van de rechter op dit punt wordt geregeld. De preventieadviseur kan op basis van het gewijzigde artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek sowieso de rechter vatten omtrent geschillen in het kader van de beschermingsregeling voor preventieadviseurs.

**Nr. 4 VAN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE
EN DE HEER D'HOOGHE**

Art. 16

Het eerste lid doen vervallen.

Verantwoording

Ook hier betreft het eerste lid een toewijzing van bevoegdheid aan de rechter, en is de bepaling bovendien overbodig.

Artikel 3 *juncto* het gewijzigde artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek, bevatten trouwens reeds de mogelijkheid voor de preventieadviseur om in het geïllustreerde geval beroep in te stellen bij de arbeidsrechtbank.

**Nr. 5 VAN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE
EN DE HEER D'HOOGHE**

Art. 19

Inditartikel devolgende wijzigingen aanbrengen :

A. In het tweede lid, eerste zin, tussen de woorden «maakt de voorzitter» en de woorden «hiervan melding», de woorden «, onverminderd het bepaalde in artikel 734 van het Gerechtelijk Wetboek,» toevoegen;

Justification

On a scindé à juste titre les choses en un projet de loi facultativement bicaméral et un projet de loi entièrement (obligatoirement) bicaméral.

Le projet portant le n° 2-1342 concerne les dispositions qui ne concernent pas la compétence du juge.

Le Conseil d'État a attiré l'attention sur le fait que deux dispositions de l'avant-projet, à savoir l'article 6, § 2, et l'article 15, concernent bel et bien des matières visées à l'article 77 de la Constitution (avis du Conseil d'État, p. 40), puisqu'elles entendent attribuer certaines compétences à une juridiction ou en régler l'organisation. Seule une des deux dispositions a été retirée du projet facultativement bicaméral, à la suite de l'avis du Conseil d'État.

Les explications que le ministre a fournies au cours de la discussion à la Chambre ne sont pas pertinentes. On a en effet scindé les choses en deux projets séparés, mais on a inclus une des dispositions (l'alinéa 2 actuel de l'article 6) dans le mauvais projet.

L'alinéa 2 de l'article 6 concerne en fait l'attribution de compétences au juge — même si on a formulé les choses de manière indirecte — et il a dès lors sa place dans l'autre projet (le doc. Sénat, n° 2-1343). Au demeurant, cet alinéa est superflu, car l'autre projet règle la compétence du juge sur ce point. Le conseiller en prévention peut de toute façon, sur la base de l'article 578, modifié, du Code civil, saisir le juge des contestations dans le cadre du régime de protection des conseillers en prévention.

**N° 4 DE MME DE SCHAMPHELAERE ET
M. D'HOOGHE**

Art. 16

Supprimer le premier alinéa.

Justification

Le premier alinéa concerne, ici également, une attribution de compétence au juge; en outre, la disposition en question est superflue.

L'article 3, combiné avec l'article 578, modifié, du Code judiciaire, prévoit d'ailleurs déjà la possibilité, pour le conseiller en prévention, d'introduire un recours auprès du tribunal du travail dans le cas visé.

**N° 5 DE MME DE SCHAMPHELAERE ET
M. D'HOOGHE**

Art. 19

À cet article, apporter les modifications suivantes :

A. Au deuxième alinéa, première phrase, entre les mots «le président en fait mention» et les mots «dans l'ordonnance», insérer les mots «, sans préjudice des dispositions de l'article 734 du Code judiciaire,».

B. In het derde lid, tweede zin, de woorden « met vijfenveertig dagen », vervangen door de woorden « tot vijfenveertig dagen van de beschikking ».

Verantwoording

A. De regeling van artikel 19 is een nadere regeling van het bedoelde in artikel 734 van het Gerechtelijk Wetboek. Het is aanbevolen, zoals de diensten van de Senaat suggereren, dit in de tekst van de wet aan te geven.

B. De Nederlandse tekst maakt verkeerdelijk melding van een mogelijke verlenging met vijfenveertig dagen, hetgeen een verlenging suggereert te rekenen vanaf de eerste termijn van 30 dagen. Dit amendement zet deze legistische fout recht.

Ook hier betreft de voorgestelde wijziging een terechte suggestie van de diensten van de Senaat.

Mia DE SCHAMPHELAERE.
Jacques D'HOOGHE.

B. À l'alinéa 3, deuxième phrase, dans le texte néerlandais, remplacer les mots « met vijfenveertig dagen », par les mots « tot vijfenveertig dagen van de beschikking » et, dans le texte français, remplacer les mots « jusqu'à quarante-cinq jours ouvrables » par les mots « jusqu'à quarante-cinq jours ouvrables à compter de l'ordonnance, ».

Justification

A. Les dispositions de l'article 19 précisent celles de l'article 734 du Code judiciaire. Il est recommandé de l'indiquer dans le texte de la loi, comme le suggèrent les services du Sénat.

B. Il est question, à tort, dans le texte néerlandais, de quarante-cinq jours (« *met vijfenveertig dagen* »). Cela suggère en effet l'idée d'une prolongation à compter du premier délai de 30 jours. Le présent amendement corrige cette erreur légistique.

La modification qui est proposée l'est, elle aussi, sur la suggestion pertinente des services du Sénat.